

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Komunikat

(2005/C 271/37)

Dnia 6 października 2005 r. zakończył pracę Hans Jung, sekretarz Sądu Pierwszej Instancji, a Emmanuel Coulon, który został mianowany sekretarzem Sądu Pierwszej Instancji decyzją Sądu z dnia 5 lipca 2005 r., zgodnie z art. 224 akapit czwarty Traktatu WE, art. 14 akapit czwarty Traktatu EWEA oraz art. 20 i 7 § 3 regulaminu Sądu, złożył ślubowanie i objął to stanowisko na okres sześciu lat, do dnia 5 października 2011 r.

Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2005 r. – Republika Cypru przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-300/05)

(2005/C 271/38)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypru [Przedstawiciel: Petros Kliridis]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 651/2005 ⁽¹⁾
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżone rozporządzenie zmienia rozporządzenie nr 60/2004 ⁽²⁾ ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru w następstwie przystąpienia nowych Państw Członkowskich. Skarżąca wnosi o stwierdzenie jego nieważności powołując się w pierwszej kolejności na brak kompetencji Komisji do jego wydania. W szczególności skarżąca utrzymuje, że na mocy art. 41 Aktu o Przystąpieniu z 2003 r. Komisja jest upoważniona do przyjmowania środków przejściowych, które są niezbędne do ułatwienia przejścia z istniejącego w nowych Państwach Członkowskich systemu na system wynikający z zastosowania wspólnej polityki rolnej. Jednak, zdaniem skarżącej, Komisja nie wykazała, że przyjęte środki tego rodzaju były niezbędne, a zatem nie miała kompetencji do ich przyjęcia. Ponadto skarżąca podnosi, że art. 41 należy dokładnie tak rozumieć, że dopuszcza jedynie przyjęcie środków, które są korzystne dla nowych Państw Członkowskich. Jednak zdaniem skarżącej środki przyjęte w nowym

rozporządzeniu nie są korzystne dla nowych Państw Członkowskich, lecz przeciwnie — są dla nich ciężarem.

W podobnym kontekście skarżąca powołuje się na niewystarczające uzasadnienie, ponieważ nie wyjaśniono w dostateczny sposób, jakie powody doprowadziły do przyjęcia omawianego rozporządzenia. Oprócz tego skarżąca podnosi, że została naruszona zasada proporcjonalności, ponieważ, w jej opinii, Komisja nie wykazała, że w ogóle było niezbędne przyjęcie jakichkolwiek środków, podczas gdy Komisja mogła w każdym razie przyjąć inne środki, aby uniknąć powstania nadwyżek cukru w nowych Państwach Członkowskich bez potrzeby przyjmowania takich środków, jakie zawiera wspomniane rozporządzenie.

Skarżąca twierdzi ponadto, iż rozporządzenie narusza została zasadę niedziałania prawa wstecz, ponieważ nakłada obowiązki w zakresie ilości cukru zgromadzonych przed jego wejściem w życie.

Wreszcie Skarżąca zarzuca Komisji naruszenie zasady równego traktowania oraz zakazu niedyskryminacji, ponieważ, jak utrzymuje, omawiane rozporządzenie przewiduje zróżnicowane traktowanie przedsiębiorstw z nowych Państw Członkowskich i ze starych Państw Członkowskich, jeśli chodzi o konsekwencje wynikające z analogicznej, jeśli nie z identycznej sytuacji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 651 z dnia 28 kwietnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 60/2004 ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, Dz.U. L 108 z 29.4.2005, str. 3

⁽²⁾ Dz.U. L 9, str. 8.

Skarga wniesiona w dniu 2 sierpnia 2005 r. — Guigard/ Komisja

(Sprawa T-301/05)

(2005/C 271/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Philippe Guigard (Paryż, Francja) [Przedstawiciele: S. Rodrigues, avocat, A. Jaume, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich